

Gjeting med Bearded collie.

Foto: Minna & Pertti Kellomaki

I 2007 kjøpte jeg min første og forhåpentligvis ikke min siste Bearded Collie. Mia eller Boomtowns Mia Hamm som oppdretternavnet er.

At jeg endte opp med Bearded collie virket nok muligens rart for noen ettersom min forrige hund var en Riesenschnauzer. Men med agility som hovedaktivitet var jeg på jakt etter en rase som bl. a. var noe lettere bygget.

Jeg skal og være den første til å innrømme at jeg gikk mange runder med meg selv før jeg kjøpte en slik ”dillehund”, selv om jeg hadde riesen fra før og var vant med pelsstell så var jeg bekymret for beardisen’s pelsstellet (pels er jo ikke akkurat mangelvare der i gården).

Videre var det viktig for meg at hunden var et skikkelig arbeidsjern, og det er jo ikke til å stikke under en stol at normalt sett så er det jo mest i utstillingsringen man møter beardisen til vanlig, og rasens arbeidende egenskaper er jo ikke akkurat det som blir mest synliggjort i der.

Men etter å ha møtt en del arbeidende individ og opplevd deres entusiasme og arbeidsvilje, falt jeg pladask for denne rasen! Til slutt så overtalte jeg meg selv til at dette måtte jo prøves. Når oppdretter med bl.a. arbeidende egenskaper som kriterier i avls program ble funnet ble valp bestilt. Vi krysset fingrene for sunn frisk hund med stor arbeidsmotor. I tillegg hadde vi jo funnet ut at pelsen den kunne man jo bare klippe☺, og klippemaskin hadde man jo i huset, så hva var da problemet....

Nå er min Mia passert 1,5 år og hun har definitivt svart til mine forventninger. I tillegg til å inneha en fantastisk arbeidsmotor, pågangsvilje samt at hun er veldig lærenem, var det en ekstra hyggelig å oppdage at hun har litt av den striheten og viljen som jeg hadde lært meg å

sette pris på hos Riesenschnauzeren. I tillegg så har hun faktisk den berømmelige ”avknappen” noe som gjør at hun er flink å slappe av når det er tid for det.

Så langt er vi godt i gang med agility innlæringen og Mia har allerede debutert i konkurranseringen. Videre har vi konkurrert i blodspor. Lydigheten er vi og begynt med men enda langt frem til vi kan debutere der (ene å alene min feil som ikke er veldig glad i å trene lydighet). I tillegg har hun fått prøve seg på litt gjeting. Og det er nettopp det siste jeg nå skal skrive litt fra her.

Bearded Collie en gjeterhund.

Foto: Christina Andersson

Bearded Collien er en gammel skotsk gjeterhund rase. Den er lang, smal mellomstor raggete hund, som er ideelt tilpasset terrenget og klimaet i sitt opprinnelses område. Takket være rasens arv har beardisen både hentende og drivende egenskaper.

De fleste beardiser har et ganske ”svakt øye” (evne til å påvirke sauene med intens stirring, eks imotsetning til Border Collien). Beardisen jobber som regel nærmere sauene i en mer oppreist kroppsholdning enn en hund ”med øye”. Beardisen kan bjeffe når den gjeter, opprinnelig ble iherdig bjeffing brukt for å jage frem gjemte og bortglemte dyr. Ettersom min oppdretter har etterstrebet å ivareta så mye av beardisens egenskaper som mulig har jeg latt Mia få jobbe på sau slik at de får dokumentert hva deres oppdrett har gitt av gjeteregenskaper.

Mia's gjeter ”karriere”.

Når Mia var 7 måneder var vi på ferie i Sverige først var vi tilskuere på Svensk mesterskap (SM) i gjeting for Bearded Collie (ja det er ikke tull det er faktisk noe som heter det☺), hvoretter vi tok turen til vår oppdretter.

På SM i gjeting fikk Mia inn til sauene for første gang, men det vil være en sann overdrivelse å si at hun tente på sau da. **Saue skitt derimot var veldig kjekt.**

Hos oppdretteren fikk imidlertid Mia prøve seg flere ganger med å gjete på vårlamma, først gjetet hun sammen med en mer erfaren hund. Riktignok var det han som gjetet og hun bare lekte, men en gang i prosessen våknet gjeterhunden i Mia. Så når vi på slutten av ferien deltok på valpetreffingen var det en tent liten beardis som fikk gjete på sau.

Mia får komme inn til sauen for første gang. Foto: Christina Andersson.

I år var vi tilbake i Sverige denne gangen hadde vi meldt oss på to uker med gjeterhundkurs hos vår oppdretter. I tillegg var hun meldt på raseklubbens offisielle anleggstest i gjeting. I løpet av to uker skulle vi ha 3 dager fri, og de dagene var det satt opp agility trening for oss ihuga agility folk. Så her snakker vi ferie med stor F, ikke snakk å slakke i sommervarmen☺. Jeg innrømmer det gjerne, en ekstrem intens arbeidsferie for min hund, men jeg hadde jo en viss idee om hvilken motor hun hadde og regnet med at hun var klar for dette.

Det var ikke fritt for at vi var litt spent på hvordan to uker med gjeting skulle gå, for var det en ting jeg viste så var det at Mia var tent på sau, og at der sparer hun ikke på kreftene. Hun er så fokuserer på sauen at det er litt vondt å nå inn, her er det instinkta som råer for å si det slik.

Christina Andersson, Alvsjøens Kennel

Foto: Christina Andersson.

Målet for uken var å få henne til å klare å være litt roligere med sauene. Klare å dekke henne med sau og forhåpentligvis dempe bjeffingen litt. Mia har i utgangspunktet en god dekk men den sitter langt inne når vi gjeter, i tillegg varer den ikke lenger en noen sekunder om jeg er heldig så her hadde vi mye å jobbe med.

Foto: Christina Andersson.

Noe bildene over illustrerer, dette er fra første kurset. Her jobbes det med dekken til Mia, og som dere ser hun kan når hun vil. I løpet av dette kurset fikk vi jobbet mye med dekk, i tillegg til at vi fikk øket avstanden til sauene litt. Her er Mia gått inn så tett at ledersauene har stilt seg opp mot henne. Når Mia dekker slipper sauene trykket og gjetingen kan fortsette.

Å si at Mia var ferdig utlært som gjeterhund etter en uke på kurs vil være en ekstrem overdrivelse, men det gikk jo sakte men sikkert på frem. Mia gjetet stort sett som en gal, mens jeg svettet som en gal for å klare å holde kontroll på Mia og sauene som klampet seg rundt bena på meg. Ikke minst var det en stor utfordring å få Mia til å stoppe å gjete når hennes tur var over, så en plass virker ikke stopp knappen, det er sikkert....

Lørdagen etter første kurs var det på tide med offisiell anleggstest for Mia, dommer for dagen var Lennard Karlsson. Denne dagen skulle hele 11 hunder testes, Mia var hund nummer 2 i ringen.

Mens hun ventet på tur fikk hun stå i hundegården sammen med sin mor og søster, så de kunne slappe av og kose seg. Men i det øyeblikket Mia oppdaget at det var gjeting nede på bøen var mor og søster glemt. Hundegården klarert og Mia lå forventningsfull foran grinden til sauene og ventet på tur. Så min plan om å se første hund i aksjon måtte kanselleres, det ble en liten tur for Mia isteden☺.

Hund nummer en fikk godkjent gjeterhundtest, og omsider var det Mia sin tur, og hun var definitivt klar. Hun og dommeren entret ringen, og når dommeren hadde fått sett de han trengte fikk jeg lov å trene litt med Mia.

Jeg var vel ikke direkte overrasket over at Mia fikk godkjent anleggstest, snitt poeng 3,33. Dommerens kommentar: **Skjaller, en ivrig og uthallig hund, kan bli en riktig vallare.** Veldig kjekk tilbakemelding og få både for meg og oppdretteren.

Dessverre ble det litt tørke på godkjente hunder etter at Mia hadde vært i aksjon. Men min venninne som hadde kjørt i ett fra Tønsberg (ca 6 timers kjøring) for få anleggstestet sin beardis Biko, fikk oppleve at hennes hund tente på sauene under anleggstest og etter endt seanse var også Biko godkjent. Totalt ble bare 4 av 11 hunder godkjent denne dagen, alle de godkjente hunder kom forresten fra min oppdretter.

Biko og Birgitte i aksjon. Foto: Venke Eggøy

Søndagen var det fri så da ladet vi opp batteriene på agility banen. For så å være klar til siste uken på gjeterhund kurs. Denne gangen var det Terry Workman fra USA som var instruktør. En erfaren instruktør som har erfaring med de fleste gjeterhund rasene. Han jobbet positivt med både hunder og førere og var veldig opptatt av at hundene skulle lykkes og at gjeting skulle skje så kontrollert som mulig, samt at sauene måtte få jobbe i et rolig tempo (helst gå og ikke løpe). Så det hele gikk veldig pent og pyntelig for seg.

Mia fikk her konsentrere seg på å være rolig sammen med sau, og hver gang hun var rolig og dekket fikk hun gjete. Skrudde hun seg opp for mye beskyttet vi sauene slik at hun ikke fikk gjete. Kan love at dekken kom lettere og lettere når hun omsider koplet at også sammen med sau må jeg dekke og være rolig for å få lov å starte. Dette er nemlig regel NR 1 i agilityen.

Hun hadde en fin progresjon på dette kurset og, i tillegg til at det ble mye enklere for meg som uerfaren gjeterhund eier å håndtere henne i gjetersettingen. Etter hvert som hun fikk større forståelse for hva de tobeinte tullingene ønsket av henne, og hun så at de tobeinte tullingene faktisk var inne på noe, og at deres metode og fikk sauene der man skal ha dem ble hun mer og mer rolig når hun arbeidet, avstanden til sauene øket (men bare litt), dekken kom raskere og raskere og varte lenger og lenger, og selv bjeffingen begynte å dempe seg litt.

Puh!!!!

Men for all del det mye som mangler på at hun skulle kunne klare en offisiell gjeterhundprøve, men et steg i riktig retning var det nå. Og at jeg og Mia var fornøyd med vår ferie skal det ikke herske noen tvil om.

Mia venter på at sauen skal gå inn i trakten.

Foto: Minna & Pertti Kellomaki

Så trykker vi sauen helt inn i trakten....

Foto: Minna & Pertti Kellomaki

Blide, litt slitne satte vi oss i bilen og tok den 17 timers bilturen tilbake til Bergen. En flott og lærerik ferie. Vi skulle gjerne ha fortsett med dette, men dessverre har vi ikke tilgang til egnet sau å trene på, så Mia er nok dessverre allerede pensjonert som gjeterhund.

Imidlertid blir vi ikke arbeidsledig av den grunn, vi har jo både spor, agility og lydighet å trene på, så selv om Mia ikke gjeter lenger, er og blir tid en knappfaktor i vår hverdag. Ellers så vil muligens den observante leser lure på hvorfor Mia fremdeles har den lange pelsen.

Tenke seg til at man har lært seg og like den pelsen, spørsmålet blir vel heller nå om jeg noen gang kommer til å klare å klippe Mia. **TENKE SEG TIL!!!**

Vil dere se mer av Mia og hennes bedrifter finnes det både filmer, foto og lignende på vår hjemmeside. www.kennelrettvest.com. Hilsen Venke & ulldotten Mia!